

дръги работници, който работеха таквым ракоты, рече: вие знаете, въ мъжте, защо въ тях ракота се храниме не.

26 По сега видите и чуете, защо не съмъ Ефесъ, но токо речи съчка та Асия тъм Пантелей (съ свое то оученіе) предвмѣнъ въ южната многу народа, понеже говори, защо когове те който се праватъ съ ръце человѣчески, не са Богове.

27 И не трѣбва съмъ да се вуйме да не бы дошлъ въ презрѣніе наше то художество, но да не и храмъ велика та Богина Артемида начне да се почита за нийшо, и чие да се развалът нѣйно то величество, коато съчка та Асия и съчка та) вселенна почита.

28 Като чѣхъ това, разгневахасе по премногу и начнѣха да вѣкатъ, и говорѣха: велика е Артемида Ефесска.

29 И напажлисъ съчкото градъ съ матежъ, а онъ налетѣха единодушно на позорище то, и грабнаха Гаю и Прѣстархъ Македонаны те, който бѣха драгари Панулови.

30 И Пантелей искаше да влѣзе въ народа, но не вѣставихъ го оученици ти.

31 И нѣкои въ Асійски та началници, понеже мъз бѣха прѣатели, пратихъ мъз вѣсть, и молахъ го да не вдѣва сѣбе си на позорище то.

32 И единъ дръго нѣщо вѣкаха (а дръги дръго): защо то собраніе то бѣше смущено, и по многу то въ нихъ не знаеха за каквъ са се и собрали.

33 И въ народа избрала Алезандра, когото предложиха Иудеи ти: а Алезандъ помаха съ ръка та, и искаше да говори народа.

34 И като развѣхъ че е Иудеанинъ, видѣ единъ гласъ въ съчки та който вѣкаха (оу гласъ) колко до двѣ часа: велика е Артемида Ефесска.

35 И като оумиръ градското книжници народа, рече: мъжъ Ефесски, и кой е онъ чловѣкъ дето не знае, защо Ефеското градъ е славътель на велика та Богина Артемида, и на ідвали и, който е падналъ въ дія;

36 Понеже прѣче безъ всакое прекослобвие това (нѣщо) е такъ, трѣбва вие да се оутѣшите, и да не направите нѣщо безчично.

37 Защо съ довели тиа чловѣци, който нито въ Артемидината храмъ са нѣщо оукрали нито Богина та вѣла хватъ.

38 Яко Димитрій, и художници та който са съ него, иматъ съ нѣкого съдъ, имена Иоанъпата: да тракатъ съдъ единъ на дръгиго.